

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/20/EB

2010/EES/56/01

frá 23. apríl 2009

um tryggingu skipaeygenda gegn sjóréttarkröfum (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2.
mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Einn þáttur í stefnu Bandalagsins á sviði sjóflutninga er að auka gæði í kaupskipaútgætu með því að auka ábyrgð rekstraraðila.
- 2) Letjandi ráðstafanir hafa nú þegar verið samþykktar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/35/EB frá 7. september 2005 um mengun sem á upptök sín um borð í skipum og innleiðingu viðurlaga við brotum ⁽⁴⁾.
- 3) Hinn 9. október 2008 samþykktu aðildarríkin yfirlýsingu þar sem þau viðurkenndu með samhljóða samþykki mikilvægi þess að öll aðildarríkin beiti bókuninni frá 1996 við samninginn um takmörkun ábyrgðar á sjóréttarkröfum frá 1976.
- 4) Tryggingaskyldan skal gera kleift að tryggja fórnarlömbum meiri vernd. Hún skal einnig stuðla að því að útiloka undirmálsskip og gera kleift að endurvekja

samkeppni milli rekstraraðila. Í ályktun sinni A.898(21) hvatti Alþjóðasiglingamálastofnunin aðildarríkin til þess að brýna fyrir skipaeygendum að hafa tilhlýðilegar tryggingar.

- 5) Ef ekki er farið að ákvæðum þessarar tilskipunar skal bætt úr því. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB frá 23. apríl 2009 um hafnarríkiseftirlit (endurútgefin) ⁽⁵⁾ er þegar kveðið á um kyrrsetningu skipa ef skírteini, sem eiga að vera um borð, eru ekki fyrir hendi. Það er hins vegar við hæfi að kveða á um möguleikann á að vísa brott skipi sem er ekki með tryggingaskírteini. Við útfærslu brottvísunarinnar skal gert ráð fyrir því að hægt sé að ráða bót á ástandinu innan hæfilegs frests.
- 6) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að innleiða og framkvæma viðeigandi ráðstafanir varðandi stefnumótun á sviði sjóflutninga, og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna umfangs og áhrifa þessarar tilskipunar, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari tilskipun er kveðið á um reglur sem gilda um tiltekna þætti trygginga skipaeygenda gegn sjóréttarkröfum.

2. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um skip sem eru 300 brúttótonn eða stærri.
2. Tilskipun þessi gildir ekki um herskip, aðstoðarskip sjóherja eða önnur skip í eigu eða rekstri aðildarríkis og sem hið opinbera starfrækir ekki í ábataþyngni.
3. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á fyrirkomulagið sem komið var á með þeim gæmingum sem eru í gildi í hlutadeigandi aðildarríki og skráð í viðaukann við þessa tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 128. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2010 frá 12. mars 2010 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 30, 10.6.2010, bls. 34.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 318, 23.12.2006, bls. 195.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 229, 22.9.2006, bls. 38.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 29. mars 2007 (Stjtið. ESB C 27 E, 31. janúar 2008, bls. 166), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. desember 2008 (Stjtið. ESB C 330 E, 30.12.2008, bls. 7) og afstaða Evrópuþingsins frá 11. mars 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum).

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 11.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 57.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „skipaeigandi“: skráður eigandi hafskips eða sérhver annar einstaklingur, s.s. skipamiðlari þurrleiguskipa sem ber ábyrgð á rekstri skipsins,
- b) „trygging“: trygging með eða án sjálfsábyrgðar og samanstandur t.d. af vátryggingu af þeirri tegund sem meðlimir í International Group of P&I Clubs veita nú, og aðrar skilvirkar tegundir trygginga (þ.m.t. staðfest sjálfsáhættutrygging) ásamt fjárhagslegri tryggingu með svipuð skilyrði tryggingaverndar,
- (c) „samningurinn frá 1996“: samsteyptur texti úr samningnum um takmörkun ábyrgðar á sjóréttarkröfum frá 1976 sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) samþykkti eins og honum var breytt með bókuninni frá 1996.

4. gr.

Trygging gegn sjóréttarkröfum

1. Sérhvert aðildarríki skal krefjast þess að eigendur skipa, sem sigla undir fána þess, séu með tryggingar sem taka til slíkra skipa.
2. Sérhvert aðildarríki skal krefjast þess að eigendur skipa, sem sigla undir fána annars ríkis, séu tryggðir þegar slík skip koma í höfn sem fellur undir lögsögu aðildarríkisins. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að aðildarríki geti, í samræmi við þjóðarétt, krafist þess að þessar skuldbindingar séu uppfylltar þegar slík skip eru starfrækt innan landhelgi þeirra.
3. Tryggingin, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal taka til sjóréttarkrafna sem eru háðar takmörkunum samkvæmt samningnum frá 1996. Tryggingafjárhæðin fyrir hvert og eitt skip í tengslum við hvert atvik skal vera jöfn viðeigandi hámarksfjárhæð fyrir takmörkun á ábyrgð, eins og mælt er fyrir um í samningnum frá 1996.

5. gr.

Skoðanir, uppfylling krafna, brottvísun úr höfnum og aðgangur meinaður að höfnum

1. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess að sérhver skoðun skips, sem er í höfn undir lögsögu þess í samræmi við tilskipun 2009/16/EB, feli í sér staðfestingu þess efnis að skírteinið, sem um getur í 6. gr., sé um borð.

2. Ef skírteinið, sem um getur í 6. gr., er ekki um borð, getur lögbært yfirvald gefið út skipun um brottvísun skipsins sem skal tilkynnt framkvæmdastjórninni, hinum aðildarríkjunum og hlutaðeigandi fánaríki, sbr. þó tilskipun 2009/16/EB þar sem kveðið er á um kyrrsetningu skipa af öryggisástæðum. Þegar slík skipun um brottvísun er gefin út skulu öll aðildarríkin meina þessu skipi aðgangi að höfnum sínum þar til skipaeigandinn sýnir skírteinið sem um getur í 6. gr.

6. gr.

Tryggingaskírteini

1. Tilvist tryggingarinnar, sem um getur í 4. gr., skal staðfest með einu eða fleiri skírteinum, sem tryggingafélagið gefur út, og eru geymd um borð í skipinu.
2. Í skírteinunum, sem tryggingafélagið gefur út, skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:
 - a) nafn skipsins, IMO-númer þess og heimahöfn,
 - b) nafn skipaeiganda og aðalstarfsstöð,
 - c) tegund tryggingar og gildistími hennar,
 - d) heiti tryggingafélagsins og aðalstarfsstöð þess, og, ef við á, sú starfsstöð sem gefur trygginguna út.
3. Ef tungumálið, sem notað er, er hvorki enska, franska né spænska, þarf textinn einnig að vera þýddur á eitt þessara mála.

7. gr.

Viðurlög

Að því er varðar 1. mgr. 4. gr. skulu aðildarríki koma sér upp kerfi viðurlaga vegna brota á landsákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin, sem mælt er fyrir um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

8. gr.

Skýrslur

Á þriggja ára fresti, og í fyrsta sinn fyrir 1. janúar 2015, skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar.

9. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáskilfyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. janúar 2012. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

10. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

11. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 23. apríl 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. Pöttering

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. Nečas

forseti.

VIÐAUKI

- Alþjóðasamningur um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar frá 1992.
 - Alþjóðasamningur um bótaskyldu og skaðabætur fyrir tjón í tengslum við flutning hættulegra og skaðvænlegra efna á sjó frá 1996, (HNS-samningurinn).
 - Alþjóðasamningur um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum mengunar sem stafar frá eldsneytisolíu skipa (e. Bunker oil) frá 2001.
 - Nairóbísamþykktin um fjarlægingu skipsflaka (e. Wrecks Removal) frá 2007.
 - Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 392/2009 frá 23. apríl 2009 um bótaábyrgð flutningsaðila vegna slysa við farþegaflutninga á sjó.
-